

Изтеглен документ
27.10.15г.

Съгласно отразеното в нотариален акт №17, т.1, д.1020/2006г., на 01.03.2006г. Никодим Никодимов/р.1955г./ и Климент Евстатиев/р.1947г./ закупили от трето лице дворно място от 2450кв.м., представляващо УПИ II-17 по плана на с.К, при квоти 2/3ид.ч. за Никодимов и 1/3ид.ч. за Евстатиев. Закупуването на имота станало с кредит, отпуснат на Никодимов и Евстатиев, като за обезпечаване на договора за кредит била вписана ипотека върху имота в полза на банката. По време на сключване на сделката Никодимов бил в граждански брак с Параскева Никодимова. През 2007г. по силата на договор за замяна Никодимови и Евстатиев прехвърлили на трето за спора лице своя общ съсобствен недвижим имот-соченото по-горе дворно място, като в замяна третото лице им прехвърлило правото на собственост върху дворно място, съставляващо УПИ I-5 от 2514кв.м. по плана на с.К. Ипотеката в полза на банката била прехвърлена върху новия имот. Двамата започнали да се занимават с отглеждането на добитък – крави. През 2008г. Никодимов и Евстатиев изградили в дворното място обор. През 2009г. Никодимови изградили масивна складова постройка, без съответни разрешителни книжа.

На 01.03.2010г. Евстатиев и Никодимов продали отглежданите от тях животни на трето лице, с изключение на две черни крави - порода "Ангс", за сумата 24560лв..

На 07.06.2010г. Евстатиев починал, като след смъртта си не оставил съпруга, низходящи, възходящи, братя и сестри или техни низходящи. Бащата на Климент Евстатиев-Наум Евстатиев имал двама братя / Матей Евстатиев и Тома Евстатиев/. Матей Евстатиев бил починал през 1999г., като оставил за свой наследник един син – Захари Евстатиев. Тома Евстатиев починал през 2001г., като оставил за свои наследници две дъщери – Мария Божева/по баща Евстатиева/ и Сара Евстатиева. Майката на Климент Евстатиев – Теодора Евстатиева имала една сестра – Ирина Монева, починала на 01.02.1994г. и оставила за свой наследник една дъщеря – Катерина Монева/по мъж Анастасова/.

На 07.07.2015г. Захари Евстатиев, Мария Божева, Сара Евстатиева и Катерина Монева предявили срещу Никодим и Параскева Никодимови иск за съдебна делба на дворното място, ведно с находящите се в него обор и складова постройка, двете черни крави – порода "Ангс" и 20кг. сирене, находящи се при ответниците, както и за сумата 24560лв., представляваща вземане на Никодимов и Евстатиев от трето лице във връзка с изкупените животни, при квоти: по 1/4ид.ч. за всеки от ответниците и по 1/8ид.ч. за всеки от тях. Изложили са твърдения, че те се явяват наследници по закон на Климент Евстатиев. Посочили също, че тъй

Изтеглят казус
24.10.15г

като при замяната страните не са уговорили изрично размера на дяловете в новопридобития имот, то намирала приложение презумпцията на чл.30, ал.2 ЗС и дяловете им се считали равни.

Депозирали и молба за обезпечение на иска за делба чрез възбрана на имота.

На 01.08.2015г. Никодимови депозирали отговор на исковата молба, в който заявили, че искът за делба се бил погасил по давност. Възразили, че искът е недопустим, тъй като ищците не се явявали процесуално легитимирани – правоприемник на Климент Евстатиев се явявала Държавата, тъй като правото на заместване важало единствено по отношение на братя и сестри, а Климент Евстатиев нямал такива. Не следвало да се допусне делба на имота, тъй като същият бил несъществуваща вещь - при неизпълнение на задължението по кредита, банката можела да предприеме действия по удовлетворяване на вземането си. Освен това, складовото помещение можело да бъде съборено като незаконен строеж.

Изложили също, че кравите били при тях, но нямало никакво сирене - било отдавна изконсумирано.

След завеждане на исковата молба Катерина Монева починала, като оставила за свои наследници съпруг – Коста Анастасов и дъщеря Зоя Анастасова. Същите били конституирани като съделители в производството.

Въпроси:

1. Основателни ли се явяват направените от Никодимови възражения? Защо?
2. Какво следва да е произнасянето по искането за допускане на обезпечение?
3. Правилно ли са конституирани в производството Зоя Анастасова и Коста Анастасов? Защо?
4. Ако се приеме, че искът е допустим, ще допуснете ли делба, между кои страни, за кои вещи и при какви квоти? Защо?
5. Какъв диспозитив следва да се постанови по отношение на паричното вземане, кравите и сиренето?
6. Ако някоя от страните е недоволна от решението, при обжалване ще дължи ли държавна такса и как се определя тя?

ОТГОВОРИ

1. съгласно чл.34, ал.3 ЗС искът за делба не се погасява по давност; при наличие на твърдения в исковата молба, че ищците се явяват наследници по закон на Евстатиев, възражението е по същество на спора и е неоснователно; не е основателно - за възникване на съсобственост между две лица, закупили обща вещ е достатъчно постигането на съгласие между купувача и продавача, като произхода на средствата/лични или получени по договор за кредит/ не влияе върху момента на придобиване на съсобствеността - в случая към момента на извършване на делбата имотът е съсобствен между съделителите; не е основателно - предмет на делбата е дворното място с постройките в него, а собственикът на земята по силата на чл.92 ЗС е собственик и на всички подобрения.

2. ИМ за делба подлежи на вписване /ТР№3/2009г., ОСГК/ като вписването е достатъчна гаранция, че няма да се затруднят правата на ищците по решението. Обезпечение може да се допусне само за периода между постъпването на исковата молба в съда и вписването ѝ /ТР№6/2013г., ОСГК/.

3. да-Катерина Монева е починала след откриване на наследството на Климент Евстатиев, съответно след като е придобила в патримониума си полагащата ѝ се част, поради което за наследниците ѝ по закон Коста Анастасов и Зоя Анастасова е налице материалноправно и процесуалноправно правоприемство по реда на чл.227 ГПК.

4. да - на дворното място УПИ –5, ведно с находящите се в него обор и складово помещение, между Захари Евстатиев, Мария Божева, Сара Евстатиева, Коста Анастасов, Зоя Анастасова и Никодимови, при квоти: по 2/24 ид.ч. за Захари Евстатиев, Сара Евстатиева, Мария Евстатиева, по 1/24 ид.ч. за Коста Анастасова и Зоя Анастасова и 16/24 ид.ч. за Никодимови, при режим на СИО, а на двете крави, при квоти: по 2/16 ид.ч. за Захари Евстатиев, Сара Евстатиева, Мария Евстатиева, по 1/16 ид.ч. за Коста Анастасова и Зоя Анастасова и 8/16 ид.ч. – за Никодимови, при режим на СИО /придобити през време на брака, като съвместният принос не е оборен от съпрузите; няма данни в казуса Никодимов да е регистриран като ЕТ, или земеделски производител, нито отглеждането на кравите да е основната му дейност, което да изключи СИО върху животните/. След смъртта на Климент Евстатиев, съгласно чл.8, ал.4 ЗН, призовани да го наследят са съребрените му роднини от IV степен /първите му братовчеди/, като квотите им се определят по „глава“, тъй като всеки от съребрените роднини от четвърта степен наследява на лично основание, като наследник по закон /така ТР № 3/1994г., ОСГК на ВС /. При определяне на квотите по отношение на имота е отчетено и обстоятелството, че дворното място е придобито по силата на договор за замяна срещу недвижим имот, поради което и правата на съсобствениците върху новопридобития имот, при липса на други данни за вътрешните им отношения, съответстват на обема на притежаваните от тях права върху вещта, която са притежавали преди замяната; по отношение на кравите при липса на други данни се прилага чл.30, ал.2 ЗС;

5. по отношение на паричното вземане производството се прекратява /допустима е делба само на вещни права/; по отношение на кравите - допуска се делба, като изрично се отразява в чие държане се намират; по отношение на млякото-искът се отхвърля/ ищцовата страна твърди наличието му, но не е провела надлежно доказване/.

6. т.17 ТР №6/2012г. - По жалба срещу решение за допускане на делба се дължи държавна такса като по неощеняем иск по чл.18, ал.1 вр. чл.3 от Тарифата./1/2 от 30-80 лв./.

първи инстанция касус
24.10.15

КАЗУС

Подадено е на 25.05.2014г. заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК от „Салами“ ООД срещу Васил Иванов Иванов по запис на заповед от 04.08.2013г. за сумата 10 000 лв. – главница по записа на заповед, както и за законни лихви върху главницата считано от датата на падежа му – 04.09.2013г. до окончателното и изплащане. Претендиращи са разноски. Записът на заповед съдържа елементите по чл. 535 ТЗ. Има уговорен падеж – 04.09.2013г. Не е предявен за плащане. Издадена е заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК за сумата 10 000 лв., ведно със законни лихви върху главницата считано от 04.09.2013г. до окончателното и изплащане, както и за доказаните разноски по заявлението от 200 лв. – държавна такса и 2000 лв. – адвокатско възнаграждение. Предвид подадено възражение по чл. 414 ГПК се развива исково производство. Подадена е в срок искова молба, с която „Салами“ ООД предявява установителен иск за установяване на вземането за главница в размер на сумата 10 000 лв., за законни лихви върху главницата и за разноските по заповедното производство. Изложени са твърдения ответникът да се е задължил по редовния запис на заповед и да не е платил на уговорения падеж. С подадения в срок писмен отговор ответникът възражава срещу предявения иск. Излага да не е подписвал приложения по делото запис на заповед. Поддържа записът на заповед да е издаден без основание, поради което да е нищожен. С ищеца е бил в трудови отношения към датата на издаване на заповедта. След скандал и заплахи, че шефът ще му строши крайници и ще пратят „борчета“ да набият близките му е подписвал документи, но е бил толкова уплашен, че не знае какво е подписал. Причина за скандала били твърдения на управителя на ищцовото дружество, че са налице липси в магазина, в който ответникът е работил като единствен продавач. С молба становище преди първото о.с.з. ищецът е оспорил твърденията по отговора на исковата молба за насилие над ответника да подпише записа на заповед. Потвърдил е да са били в трудови отношения и да са имали спор за липси, но е изложил, че записът на заповед е подписан по свободна воля от ответника, а не в резултат на заплахи заради липсите. Съдът е дал указания на ищеца да уточни подробно по пера липсите, стойност на същите и кога са открити от работодателя. Указанията на съда не са изпълнени.

По делото е приета СГЕ, която е дала заключение записът на заповед да е подписан от ответника. Разпитан е един свидетел, който е дал показания, че е ходил при ответника в магазина, в който работи, защото са приятели. Един ден през лятото на 2013г., привечер, когато пак бил в магазина, дошъл управителя на ищцовото дружество, който го помолил да излезе, за да

Първи контролен казус
24.10.15

разговарят с ищеца. Валяло, затова останал в предверието. Чул, че двамата мъже се карат, но не чул точно какво си казват. Продължило няколко минути. Когато управителят си тръгнал, ответникът му споделил, че се опитват да го натопят за липси в магазина и ще си търси друга работа.

С първоинстанционното решение искът е отхвърлен с мотиви да не се установява по делото наличието на основание, на което да е издаден процесния запис на заповед, а именно наличието на липси в магазина, в който ответникът е бил материално отговорно лице, като съдът е дал правна квалификация по чл. 422 ГПК, вр. чл. 415 ГПК, вр. чл. 207 КТ.

Подадена е въззивна жалба от ищеца с оплаквания за недопустимост на обжалваното съдебно решение, тъй като съдът се е произнесъл по непредявен иск. Никога ищецът не е претендирал сумата на основание отчетническата отговорност на ответника. При условията на евентуалност са изложени мотиви за неправилност на решението предвид неправилното приложение на материалния закон досежно уредбата на сделката запис на заповед и неговата необоснованост предвид събраните доказателства, че ответникът е подписал оспорения запис на заповед. Подаден е писмен отговор на жалбата от ответника, с който последният е застъпил становище решението да е недопустимо предвид постановяването му по нередовна искова молба. Ищецът не е изпълнил в срок указанията на съда да конкретизира точно по пера твърдените липси, които са основание за издаване на записа на заповед, поради което и исквата му молба е следвало да бъде върната от СРС като нередовна. Моли въззивния съд на последното основание да обезсили първоинстанционното решение и върне исквата молба. При условията на евентуалност моли въззивния съд да потвърди решението като правилно, като отчете да липсва доказано по делото основание за издаване на записа на заповед. При условията на евентуалност моли съда да приеме, че записът на заповед е нищожен предвид подписването му при доказано насилие над ответника.

ВЪПРОСИ:

1. Подадена е жалба от длъжника срещу разпореждането за допускане на незабавно изпълнение и срещу заповедта в частта за разноските. Жалбоподателят е изложил разпореждането за допускане на незабавно изпълнение да е неправилно, тъй като на първо място заявлението е нередовно като липсва изложение и ясен петитум досежно претендираните главница и лихви. На второ място, поддържа вземането да не е изискуемо, тъй като записът на заповед не му е предявен за плащане. Обжалва и заповедта в частта за разноските досежно сумата 2000 лв. - платено адвокатско възнаграждение, като моли съда да го

Марина Константинова
24.10.15

- намали като прекомерно, предвид липсата на правна сложност на спора. Допустима и основателна ли е жалбата? Изложете кратки мотиви, като имате предвид, че е подадено и възражение по чл. 414 ГПК в срок.
2. При гореочертаните твърдения на страните дайте правна квалификация на предявения иск, посочете релевантните факти по същия и разпределете доказателствената тежест между страните.
 3. Допустими ли са въведените от ответника възражения в производството по чл. 422 ГПК, вр. чл. 415 ГПК? Посочете основание на всяко от възраженията/приложима правна норма/ и релевантните факти по същото.
 4. Каква е длъжимата от въззивния съд проверка досежно допустимостта на обжалваното първоинстанционно решение, ограничен ли е от доводите в жалбата, следва ли да се произнесе по възраженията на ответника по депозирания писмен отговор на въззивната жалба на ищеца?
 5. Длъжимо ли са дадени от първоинстанционният съд указанията към ищеца за уточняване по пера на твърдените липси и дата на откриването им от работодателя? Защо? Неизпълнението указанията на съда основание ли е за връщане на исковата молба от първоинстанционният съд?
 6. Може ли въззивният съд на основание дадените от СРС указания и неизпълнението им от ищеца да върне исковата молба? В кой етап следва да се произнесе по заявеното възражение за нередовност на исковата молба въззивният съд? Независимо от отговора на поставените предходни въпроси постановете примерен диспозитив за връщане на исковата молба от въззивния съд, като приемете, че се касае за хипотеза на нередовна искова молба по иск по чл. 422 ГПК, вр. чл. 415 ГПК.
 7. Правилна ли е дадената от първоинстанционният съд правна квалификация на разгледания иск? Решението недопустимо ли е на соченото от въззивника основание за разглеждане на друг иск и дадена различна правна квалификация на иска?
 8. По същество при събраните доказателства какво въззивно решение ще постановите? Изложете кратки мотиви и диспозитив.
 9. Независимо от изводите ви по отношение на възраженията за недопустимост на решението изложете кратки мотиви досежно основателността на всяко от възраженията на ответника по отговора на исковата му молба, като съобразите установената по делото фактическа обстановка.

Втори контролен казус

27.10.15

Петър Петров живеел повече от 15 години на съпружески начала без брак с Даниела Иванова, която имала две деца - Асен Даниелов на 19 години и Христо Даниелов на 22 години от предишно съжителство, но без установен произход от баща. Въпреки това докато били малки Петър се грижил за децата като за свой и многократно заявявал, че има намерение да ги осинови. Понастоящем макар и вече навършили пълнолетие, децата живеели в едно домакинство с майка си Даниела и с Петър Петров. Били в много добри отношения като семейство.

На 20.01.2010 год. при пресичане /като пешеходец/ на улица в града, Петър Петров бил ударен от автомобил и починал на място. Вината за катастрофата била на водача на лек автомобил „Опел“ Димитър Стоянов, за който автомобил било установено, че няма валидна застраховка за „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП-то. При съставянето на Констативния протокол за ПТП, два часа след катастрофата, е установено /след проверка с техническо средство/, че Димитър Стоянов е управлявал автомобила след употреба на алкохол - 1.43 промила, а също, че на около 20 м. от местопроизшествието е имало пешеходна пътека.

На 22.01.2010 год. било образувано досъдебно производство във връзка със смъртта на Петър Петров, като на водача на лекия автомобил Димитър Стоянов било повдигнато обвинение за причиняване на смърт при управление на МПС /след употреба на алкохол/ по непредпазливост.

На 15.05.2010 год. Даниела Иванова, Асен Даниелов и Христо Даниелов предявили с една искова молба искове срещу Гаранционния фонд за обезщетяване на търпените от тях неимуществени вреди в следствие смъртта на Петър Петров.

В първото заседание по делото ответникът поискал привличане на трето лице - помагач - Димитър Стоянов, а също тогава направил и възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия Петър Петров, поради това, че при произшествието пресичал пътното платно на необозначено за целта място.

В първото заседание поискал също спиране на производството по делото, с оглед висящото наказателно производство.

Забележка: Описаната фактическа обстановка следва да се приеме от решаващите казуса за установена.

Въпроси:

1. Какво е правното основание на исковите ?

2. Следва ли съда да спре производството по делото до приключване на наказателното производство срещу Димитър Стоянов и ако да, на какво правно основание? Подлежи ли определението по този въпрос на инстанционен контрол?

3. Следва ли съда да конституира поискания от ответника помагач по делото и ако да, при какви условия и на какво основание? Подлежи ли на инстанционен контрол определението на съда?

4. Допустимо и евентуално основателно ли е възражението за съпричиняване /ако се приеме, че действително пострадалия е пресякъл пътя на необозначено за целта място/?

5. Основателни ли са предявените искове? Напишете диспозитива на решението /с произволно избрани размери на евентуалните обезщетения/.